

— 4) N. pr. = मरुत MBh. 5, 2946 (hier viell. pl. die Marut). ein Sohn Karamdhama's 12, 8602. Çineju's HARIV. 1973 (ed. Calc. मरुत). Çighra's VP. 387, N. 28 (मरु andere Autt.).

मरुत्कर (मरुत् Wind, Blähung + 1. कर) m. eine Bohnenart, Dolichos Catjang ÇABDAK. im ÇKDr.

मरुत्कर्मन् (म° + क°) m. das Furzen, Blähung Verz. d. Oxf. H. 60, a, 1.

मरुत्क्रिया (म° + क्रिया) f. dass. ÇKDr.

मरुत (von मरुत्) m. P. 5, 2, 122, Vārtt. 11. Vop. 7, 32. fg. N. pr. verschiedener Fürsten: mit dem patr. Āvikshita AIR. Br. 8, 21. ÇAT. Br. 13, 3, 4. ÇĀṆKH. ÇR. 16, 9, 14. 16. MAITRAJ. 1, 4. MBh. 14, 61. fgg. HARIV. 1831 (मरुत die neuere Ausg.). VP. 332. fg. BṛĀg. P. 9, 2, 26. fgg. MĀRK. P. 128, 36. ein Sohn Karamdhama's (ein anderer Karamdhama ist Vater des Avikshita) HARIV. 1831. VP. 442. BṛĀg. P. 9, 23, 17. Çineju's HARIV. 1973. fg. (मरुत die neuere Ausg.). — MBh. 1, 225. 3, 3842. 12, 1798. 14, 226. fgg. MĀRK. P. 27, 16. Verz. d. Oxf. H. 13, a, 21. fgg. 343, a, 42 (fälschlich मरुतम Verz. d. B. H. 122). — Nach Wilson auch Wind, Sturm.

मरुतक m. eine best. Pflanze, = मरुक्व BṛĀVAPR. im ÇKDr.

मरुतम (superl. von मरुत्) adj. ganz den Marut gleichend: die Açvin RV. 1, 182, 2. — Verz. d. B. H. 122 fehlerhaft für मरुत.

मरुतपति (म° + प°) m. der Fürst der Marut, Beiw. und Bein. Indra's MBh. 1, 3120. 6631. 12, 1798. R. 4, 28, 4. BṛĀg. P. 3, 19, 25. 6, 7, 29.

मरुतपथ (म° + पथ) m. der Luftraum H. 163.

मरुतपाल (म° + पाल) m. Bein. Indra's ÇABDĀRTHAK. bei Wilson.

मरुतपुत्र (म° + पुत्र) m. der Sohn des Windgottes, Bein. Bhima's H. 707.

मरुतलव (म° + लव) m. Löwe (schnell wie der Wind springend)

TRIK. 2, 3, 2.

मरुतफल (म° + फल) n. Hagel (Frucht der Marut) ÇABDAM. im ÇKDr.

मरुतमत् angeblich die richtige Form für मरुवत् gaṇa yvādi zu P. 8, 2, 9; vgl. jedoch die Scholien zu 10.

मरुवतीय (von मरुवत्) adj. P. 4, 2, 32. auf den Indra Marutvant bezüglich, ihm gehörig u. s. w.; insbes. a) Graha, bei der Mittagsspende VS. 18, 20. मरुवतीयेन ग्रहेण चरतीन्द्रमरुव इह पाहि सोमं (P. 8, 3, 1, Sch.) होता यत्तदिन्द्रं मरुवत्तं सजोषा इन्द्र सगणो मरुद्विरिति भक्तयितैत्पात्रं मरुवतीयं शस्त्रं शसेत् Āçv. ÇR. 5, 14. ÇAT. Br. 4, 3, 2. ÇĀṆKH. Br. 13, 1. KĀTJ. ÇR. 10, 1, 14. 3, 3. und b) Çastra, das nach dem Genuss jenes Graha recitirt wird, AIR. Br. 3, 14. 17, 8, 1. 2, 31. Āçv. ÇR. 7, 3. ÇAT. Br. 13, 3, 1, 19. ÇĀṆKH. Br. 13, 1. 2. 19, 8. 24, 5. ÇR. 10, 2, 4. 3, 9. 11. 14, 2, 4. — VS. 3, 12. प्रगाय AIR. Br. 3, 19.

मरुवत्यं adj. dass. P. 4, 2, 32.

मरुवत् (von मरुत्) P. 8, 2, 10, Sch. gaṇa mādādi zu P. 4, 2, 86. 1) adj. a) von den Marut begleitet: Indra RV. 1, 101, 8. 3, 4, 6. 47, 1. 4, 21, 3. 6, 47, 5. 8, 32, 10. VS. 7, 35. ÇAT. Br. 4, 3, 2, 10. Vāju RV. 1, 142, 12. Vishṇu 5, 87, 1. आप: 1, 80, 4. Sarasvatī 2, 30, 8. तं वा मरुवतीं परि भुवद्वाणी स्यावरी 7, 31, 8. उतो मरुवतीर्विशौ ऋभिः प्रयः 8, 13, 28. 33, 13. 9, 107, 25. 10, 84, 1. 98, 1. Agni AIR. Br. 7, 9. — b) das Wort मरुत् enthaltend TBR. 1, 4, 5, 2. ÇAT. Br. 2, 3, 2, 26. — 2) m. a) ein N. Indra's AK. 1, 1, 4, 86. H. 174. HALĀJ. 1, 54. MBh. 3, 12003. ÇĀK. 160. VIKR. 13.

RAGH. 3, 4. — b) N. pr. eines Sohnes des Dharma von der Marutvati: मरुवांश्च जयत्तश्च मरुवत्यां वभूवतु: BṛĀg. P. 6, 6, 8; vgl. मरुवत्यां पुरा धर्माञ्जले पुत्रद्वयं प्रभम् HARIV. 11348 (nach der Lesart der neueren Ausg.). pl. eine Klasse von Göttern (wohl = मरुत:) MBh. 2, 289. R. 6, 87, 5. Kinder des Dharma MBh. 12, 7540. von der Marutvati HARIV. 147. 11344. Kinder Manu's von der Marutvati 12479. — c) Bein. Hanumant's ÇABDAR. im ÇKDr.; vgl. मारुति. — d) Wolke ÇABDĀRTHAK. bei Wilson. — 3) f. ँवती N. pr. einer Tochter Daksha's, Gattin Dharma's (Manu's) und Mutter der Marutvant (des Marutvant und Gajanta, der Marut) HARIV. 143. 147. 11344. 11348 (vgl. u. 2, b). 12449. 12479. VP. 119. fg. BṛĀg. P. 6, 6, 4. 8.

मरुतसख (म° + सखि) adj. den Wind zum Genossen habend: मेघा: RAGH. 11, 3. m. Bein. des Feuers (vgl. वायुसख) 2, 10, Indra's DHAR. im ÇKDr.

मरुतसखि (wie oben) adj. (nur nom. ँसखा m. und f.) die Marut zum Genossen habend: Indra RV. 8, 63, 2. ÇĀṆKH. ÇR. 8, 16, 2. 3. अग्ने पाहि मरुतसखा RV. 8, 92, 14. Sarasvatī 7, 96, 2. — 10, 86, 9.

मरुतसहाय (म° + सह) adj. den Wind zum Genossen habend, vom Feuer VARĀH. BRH. S. 32, 13.

मरुतसुत (म° + सुत) m. der Sohn des Gottes des Windes, Bein. Hanumant's BṛĀg. P. 9, 10, 19.

मरुतस्तोत्र (म° + स्तोत्र) adj. RV. 1, 101, 11. Nach SĀJ. so v. a. मरुदि: सह स्तोत्रं यस्य; eher wohl मरुत: स्तोतारो यस्य.

मरुतस्तेम (म° + स्तेम) m. ein Stoma der Marut TBR. 2, 7, 10, 1. N. eines Ekāha KĀTJ. ÇR. 22, 11, 12. PĀṆĀV. Br. 17, 1, 3. 19, 14, 1. LĀTJ. 9, 4, 25. MAÇ. in Verz. d. B. H. 73, 1.

मरुदान्दल (मरुत् + दान्) m. eine Art Fächer ÇABDAM. im ÇKDr.

मरुदिष्ट (मरुत् + इष्ट) m. Bdellium (गुग्गुलु) RĀGĀN. im ÇKDr.

मरुदेव (wohl मरुत् + 2. देव) 1) m. a) N. pr. eines Fürsten VP. 463. BṛĀg. P. 9, 12, 11. Vater des Arhant Rshabha ÇATRA. 3, 7. — b) N. pr. eines Berges ÇATRA. 1, 353 (मारु° v. 1); vgl. मृङ्गे श्रीमरुदेवाया: 500. 8, 699 (S. 23 bei WEBER). — 2) f. द्या N. pr. der Gemahlin Marudeva's und Mutter Rshabha's H. 39. देवी ÇATRA. 3, 7, 8. मेरु heisst VP. 163 die Mutter eines Rshabha. Vgl. u. 1, b.

मरुदेश (मरु + देश) m. N. pr. eines Landes Verz. d. Oxf. H. 338, b, 27. 339, b, 23.

1. मरुद्गण (मरुत् + गण) m. die Schaar der Marut, — der Götter: ब्रह्मेन्द्रादिमरुद्गणान् Spr. 1993. R. 1, 63, 28. स° adj. (f. द्या) MBh. 3, 2357. 16608. HARIV. 11849. R. 1, 63, 19.

2. मरुद्गण (wie oben) 1) adj. mit oder unter der Schaar der Marut befindlich: Indra RV. 6, 32, 11. 8, 78, 2. Soma 9, 66, 26. — 1, 23, 8. मरुद्गणे वृजने मन्मं धीमहि 10, 66, 2. — 2) N. pr. eines Tirtha MBh. 13, 1725.

मरुद्गज (मरुत् + गज) n. in der Luft herumfliegende Baumwollenflocken HĀR. 23. मरुद्गज gedr., ÇKDr. und Wilson wie wir.

मरुद्बद्ध (मरुत् + बद्ध) m. 1) ein best. Opfergefäß. — 2) m. eine Abtheilung des Sāmaveda. — 3) Bein. Vishṇu's ÇABDĀRTHAK. bei Wilson.

मरुद्वा f. eine best. Staude, = ताम्रमूला RATNAM. im ÇKDr. Wohl